

vil være muligt af disse Reservefonds at udbetale ekstraordinær Hjælp, og man paa den Maade for det første undgaar de tilbagevendende Henvendelser til Rigsdagen om paa en eller anden Maade ved særlig Lov at give Bemyndigelse til at yde fortsat Hjælp, noget, hvorom vi har haft Forslag fremme for ikke saa længe siden. For det andet maa Kommunerne i overordentlig høj Grad være interesserede i, at der under ekstraordinær Arbejdsløshed kan ydes fortsat Understøttelse, og at altsaa Reservefondene er i Stand til dog i nogen Grad at udbetale denne ekstraordinære Hjælp. Jeg tror derfor, at man er for ængstelig overfor Kommunalbestyrelserne, naar man foreslaar, at det Paalæg, som der er — og et Paalæg indrømmer jeg, at det er — om under visse Omstændigheder at betale det i Loven stipulerede Bidrag til Arbejdsløshedskasserne, skal udgaa. Jeg vil haabe, at man, hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget — og det kan jeg vel regne med —, alligevel saavel fra Kassernes som fra Kommunalbestyrelsernes Side vil indse det ønskelige i, at der sker Henlæggelse til Reservefond. Der er jo ikke noget til Hinder for, at Kommunalbestyrelserne frivilligt kan yde til Arbejdsløshedskasserne netop med det for Øje, at disse da er i Stand til at henlægge noget mere til Reservefond, idet der jo altid af Kommunalbestyrelserne vil kunne kræves Oplysninger ikke alene om de paagældende Kassers regnskabsmæssige Stilling, men ogsaa om deres Bestemmelser om, hvad de maatte have til Henlæggelse til Reservefonden, saaledes at der ad Frivillighedens Vej vil kunne naas det, som var sikret, hvis man vedtog § 9 uændret. Det sikreste var at lade det sidste Punktum blive staaende, og jeg tror ikke, at det kunde være betænkeligt overfor Kommunalbestyrelserne. Men hvis Ændringsforslaget bliver vedtaget, haaber jeg, at alene det, at der har været Tale om en saadan Bestemmelse, og at der alligevel i Loven findes Bestemmelser baade om Henlæggelse til Reservefond og om denne Reservefonds Benyttelse under ekstraordinær Arbejdsløshed, skulde opfordre Kommunekasserne til at yde de i Loven tilladte Bidrag, og saa vil man jo naa det samme.

Ændringsforslag Nr. 5 har jeg ogsaa mine Betæneligheder ved. Den ærede Ordfører gjorde selv opmærksom paa, at der i den engelske Lov fandtes Bestemmelser, der ret nøje slutter sig til, hvad Arbejdsløshedskassenævnet har vedtaget i den Resolution eller den Vejledning, skal jeg vel sige, som den ærede Ordfører og jeg havde Lejlighed til at tale om ved første Behandling. Den ærede Ordfører sagde, at der i den engelske Lov var den yderligere Tilføjelse, at den paagældende Arbejder, der gaar i Arbejde andetsteds under Strejker eller Lockouter, ikke maa have haft Bihensigter. Det er jeg fuldstændig enig i, men det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at der ikke i § 13 er noget som helst til Hinder for, at saadanne Bestemmelser ogsaa kan indføres, tværtimod. Jeg skal ikke paa ny optage en Diskussion med den ærede Ordfører om, hvorvidt Arbejdsløshedsnævnet har holdt sig indenfor Lovens Grænser ved Udstedelsen af den Vejledning, som er udsendt, og som vi diskuterede ved første Behandling. Der er ingen Grund til at spilde mere Tid paa det, men jeg skal sige til den ærede Ordfører og det høje Ting, at det er en Selvfølge, at det, naar Arbejdsløshedsnævnet faar den nye Sammensætning, som det i Henhold til Ændringsforslaget under Nr. 8 vil faa, skal blive paalagt Arbejdsløshedsinspektøren at forelægge paa ny specielt dette Spørgsmaal for det nye Nævn, saa der kan blive Lejlighed til paa ny at tage Stilling til Sagen og derunder ogsaa, hvilke yderligere skærpende Regler der maatte være Anledning til at fastslaa. I saa Henseende vil jo en Henviisning til Bestemmelserne i den engelske Lov i ikke ringe Grad være vejledende, hvad ogsaa den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod, gav sin Tilslutning til. Jeg tror, som sagt, at det er overflødigt at føje en ny Bestemmelse til, som der er foreslaaet her. Jeg tror, at Loven giver den fornødne Ret til, hvis man finder det oportunt og nødvendigt, at fastsætte endnu strengere Bestemmelser end dem, der er fastsatte i den af mig ofte nævnte Vejledning. At der maa være et vist Spillerum, turde fremgaa af, at der er Eksempler paa, at en Strejke aldrig er blevet afsluttet, i hvert Fald skal der være